

Periòdic de comunicació
popular de Sants i barris veïns
4.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3

L'Hortet de la Farga i la Comissió de Festes en defensa d'un espai comunitari

Davant l'amenaça de desallotjament per part de la Caixa, la Comissió de Festes i l'Hortet de la Farga defensen un espai que porten 34 anys utilitzant, i que acull avui les activitats de la Comissió durant la Festa Major, un magatzem, un espai enjardinat i un hortet.

Pàg. 4

Primera sentència que dona la raó a les assemblees de pensionistes i obliga a revalorar les pensions segons l'IPC

L'Assemblea Salvem les Pensions de Sants celebra el seu aniversari en el marc d'una primera victòria a Catalunya de la campanya de revaloració de les pensions: una sentència judicial reconeix que és il·legal revalorar les pensions de jubilació amb percentatges inferiors als de l'IPC.

Pàg. 12

Entrevista:
Celes Colorado
Membre dels Iaioflautas

Avis i àvies en marxa per la dignitat

Una aproximació a la situació
i lluites de la gent gran **Pàgs. 6-8**

Il·lustració: Enric Adell

EDITORIAL

Fem birra artesanal, fem autogestió

El proper dissabte 17 d'octubre, La Burxa serà a la fira-taller de cerveses artesanals a Can Batlló, una trobada d'esperit cooperatiu i autogestionari on, en el marc de la fira, convergeixen projectes molt diversos: alguns d'ells d'autogestió econòmica —diferents cervesers artesanals i cooperatives de treball en el marc de l'economia social i solidària, com la del cafè del centre en l'àmbit de la restauració—, però també autogestió veïnal —com la que trobem dia a dia a Can Batlló—, comunicativa —la pròpia Burxa— i educativa —l'Escola Arcàdia—. També hi serà present el nou taller de birres de Can Batlló, una iniciativa benvinguda per a molts col·lectius que, en el marc d'un debat sobre el model de consum d'alcohol, encara necessitem de la birra per autofinançar-nos i és positiu saber que cada vegada depenem menys de les grans empreses capitalistes en aquest àmbit.

Però, sobretot, volem formar part d'aquesta confluència de projectes, iniciatives i experiències —algunes ja consolidades— que pretenen oferir espais d'aprenentatge horitzontal, fer comunitat i resoldre les necessitats de la vida de forma autogestionada. És important mantenir l'autonomia de tots aquests projectes, fer xarxa entre nosaltres i teixir les solidaritats necessàries per seguir creixent.

Ens veiem el 17 d'octubre a Can Batlló!

L'ALTAVEU

Violència gratuïta a Gràcia: es busquen testimonis

Redacció, Sants

La matinada del 16 d'agost, al carrer Joan Blanques i en plenes Festes de Gràcia, una colla de joves va ser agredida per un altre grup de forma brutal i totalment injustificada. Els agressors mostraven una actitud molt violenta ja des del principi i fins i tot anaven armats amb pals de fusta, per la qual cosa es creu que simplement buscaven iniciar una baralla. D'entre les persones que van resultar ferides, un noi de 28 anys va haver de ser intervingut de gravetat per lesions als ossos de la cara i a un dels ulls, del qual n'ha perdut completament la visió. Després de diverses operacions, el jove encara lluita per salvar el globus ocular.

Des de La Burxa no només condemnem qualsevol acte violent d'aquesta mena, sinó que engegarem

una campanya per trobar testimonis dels fets que puguin ajudar a desencallar la investigació policial, que a dia d'avui encara no ha donat fruits. Preguem a tota persona que presenciés els fets o que en tingui qualsevol tipus d'informació que es posi en contacte amb nosaltres. Així mateix, animem a tots els nostres lectors que difonguin aquest missatge que farem circular també a través de les nostres xarxes socials. Esperem que gràcies a la vostra col·laboració aquests actes no quedin impunes ni es tornin a repetir. Enviem també tot el nostre suport i afecte a les víctimes de l'atac i a les seves famílies.

Contacte: laburxa@gmail.com

Violència gratuïta a Gràcia

Es busquen testimonis

Agressió al carrer Joan Blanques la matinada del 16 d'agost

laburxa@gmail.com

CARTA

Carta a Mariano Rajoy

Amadeus, Sants

President, cada vegada que obra la boca em dona un sobresalt. Veurà President, jo estic en tractament mèdic per problemes de son, concretament síndrome de apnea-hipopnea, i l'altre dia vaig escoltar que deia que el referèndum del 9 d'octubre no es va fer. Jo recordo que vaig anar a votar al col·legi que em corresponia, vaig fer tots els tràmits corresponents —DNI, dipositar el meu vot, Sí-SÍ (per suposat)— i després vam fer un passeig pel barri amb amics i tot era una bassa d'oli, es respirava un ambient festiu i la gent es veia molt contenta i tranquil·la. Es parlava que la gent que vam exercir el dret a decidir va superar els dos milions. El problema, President, és que vostè que, mai ha mentit i ha fet tot el que ha promès, al dir que aquest referèndum no es va fer, m'ha creat la sensació de patir, a part del síndrome mencionat anteriorment, somnambulisme agut.

També em preocupa molt que partint de la impossibilitat de la independència de Catalunya, segons vostè, perdin tant de temps venint per Catalunya tots els seus acòlits acompanyats, com no, per la Camacho i Albiol.

President, per vostè la independència és impossible, amb tantes advertències que ens quedarem sense pensions, que immediatament ens trobarem amb un corralet, que els empresaris sortiran de Catalunya, els banquers també, i un llarg etcètra. Fins i tot amenaçant que el Barça no podrà jugar la lliga, quan Andorra juga a la segona categoria de la Lliga catalana.

Com a punt final del ridícul que fan tots vostès: han viatjat per mig món, perquè el amos d'Europa Merkel i del món Obama, ens renyessin... francament patètic.

President només em queda per dir-li BON VENT I BARÇA NOVA..

MICRO OBERT★ Envia'ns el teu escrit a laburxa@gmail.com

#migrantswelcome

Maria Álvarez, Sants

Tots i totes som immigrants o Cap persona és il·legal són consignes per a moltes properes que és bo recordar avui. La solidaritat que ha despertat l'acollida de persones refugiades ha de ser una oportunitat per replantejar-nos què signifiquen les fronteres per a les persones que fugint de guerres, explotació, espoli o misèria intenten arribar a Europa. Aquests dies han emergit als grans mitjans de comunicació emotives imatges de les dures condicions de vida de les persones refugiades, però també del terror que es viu a les fronteres, un infern que fa anys que dura amb més de 25.000 morts i milers de desapareguts intentant arribar a les costes europees des de l'any 2000. Morts que no acabaran amb quotes de refugiades per país i amb ciutats refugi; morts que només acabaran si acabem amb les fronteres

i amb tot el sistema de repressió i d'interessos que les manté.

L'àmplia i positiva solidaritat que ha despertat l'arribada de persones refugiades no ens pot fer caure en un discurs pervers —repetit per molts mitjans i institucions— en què les migracions es justifiquen segons quina sigui la seva causa. Acollim als que fugen d'una guerra —de fet, els que fugen de determinades guerres mediatitzades segons interessos geoestratègics—, però expulsem als que fugen de la devastació econòmica o de guerres silenciades. Oblidem als que malviuen en campaments a l'altra banda de la frontera sud, entre ells moltes persones síries que no entren a les quotes, com tampoc les persones que fugen de països com Eritrea o Sudán del Sud que porten anys de guerra i d'èxode.

La diferenciació entre refugiats i migrants és una nova frontera; amb quin dret podem dir que és legítim escapar d'una guerra però

només per uns quants —no sigui que ens passem de la quota—, però la vida dels que malviuen en camps de refugiats, o les dones i infants segrestats, violats i explotats cada dia no són el nostre problema? Com tampoc representa que ho és la devastació econòmica causada per anys de capitalisme, de colonialisme i de neocolonialisme, que obliga a persones a marxar de casa seva perquè empreses estrangeres han destruït la seva pesca, s'han quedat amb les seves terres, les seves mines, els seus recursos... Precisament aquests no són benvingudes perquè les fronteres protegeixen aquest sistema. Fronteres exteriors, en les valles, en el mar o en els aeroports, però també fronteres interiors: les batudes, els CIEs i les deportacions.

És per això tant trist que Barcelona sigui ciutat d'acollida de persones migrades mentre continuen les batudes, les expulsions i el CIE segueix dempeus. Mentre les per-

sones que sobreviuen o mal viuen amb la venda ambulants —una forma d'autogestió criminalitzada com a màfia— són durament perseguïdes i reprimides per uns antidisturbis de la Urbana que representa que havien de dissoldre's.

Ara que ens hem abocat en el #refugeeswelcome, hem de fer-lo nostre; construir una xarxa autònoma, de suport mutu per a les persones refugiades i per a totes les persones migrants, les que deixen enrere històries ja sigui d'empobriment, de repressió o de guerra. Però, sobretot, hem de qüestionar aquest sistema de fronteres que esclavitzava a la majoria de la humanitat i donar suport a tots els moviments d'arreu de resistència a les agressions capitalistes i neocolonialistes.

La Comissió de Festes i l'Hortet de la Farga en lluita per mantenir el seu espai

Molts veïns i veïnes han donat suport aquests dies a la Comissió de Festes i a l'Hortet de la Farga davant l'amenaça de desnonament per La Caixa, que vol vendre aquest espai que porten ocupant els veïns durant 34 anys.

Gemma Parera

A més de les moltes mostres de suport durant els dies de Festa Major, ja han recollit prop de 2000 signatures, entre elles les del Centre Social de Sants, la Comissió de Veïns i Veïnes de La Bordeta i la Federació d'Associacions i Comissions de Carrers de la Festa Major Sants.

Des de fa 34 anys, la Comissió de Festes de la plaça La Farga organitza les seves activitats en aquest terreny de 400m², situat enmig de l'illa de cases formada pels carrers Olzinelles, Noguera Pallaresa i Rosend Arús, amb l'entrada per Noguera Pallaresa 27.

Així, l'any 1981, quan es va constituir la Comissió de Festes, el propietari del terreny, Manuel Samper, tractant de ferros, va cedir-li l'espai i va lliurar la clau al vice-president

de la Comissió, Ferran Pascual. Des d'aleshores, la Comissió ha fet les seves programacions en aquest espai, on tenen un taller i un magatzem, i on trobem un hort i una zona ajardinada coneguts com l'Hortet de la Farga. L'Hortet es va crear fa cinc anys, d'acord amb la Comissió de Festes, després del desallotjament dels edificis 36 i 38 de Rosend d'Arús que va portar a un deteriorament del pati i a la necessitat de netejar la runa i donar-li un ús.

L'Hortet de la Farga, un espai per a tothom, en perill

L'any 2007 el terreny va ser comprat per l'empresa PROMCAT 2005 S.L., la qual va ser embargada, per impagament d'hipoteca, pocs anys després per La Caixa, sent Caixabank l'actual propietària de l'espai. El maig passat aquesta entitat financera va notificar a la Comissió de Festes que en una setmana enderrocarien els edificis de Rosend Arús 36 i 38 i aplanarien el terreny de l'Hortet de la Farga per així vendre aquestes tres finques en un sol lot, a través de Building Center, la immobiliària de Caixabank.

La intervenció de l'Ajuntament ha paralitzat de moment l'enderrocament i va convocar una primera reunió, a la seu del Districte, entre la Comissió de Festes, la Caixa i el propi Ajuntament. La Caixa va proposar en aquesta trobada un contracte de cessió d'ús fins al 31 de desembre que permetia als veïns fer ús de l'espai fins a aquesta

data. La Comissió de Festes ha rebutjat, però, el contracte, perquè consideren que l'espai de Noguera Pallaresa 27 no hi ha d'estar inclòs. És un terreny que, a banda de no ser edificable perquè no compleix amb el mínim requerit de façana, en porta fent ús el veïnat durant 34 anys. Creuen que és aplicable la llei "Usucapión" que es basa en "la necessitat de protegir al posseïdor d'un bé consolidant titularitats aparents en perjudici de qui ho ha abandonat o s'ha desinteressat, sempre que la possessió sigui pública, pacífica i continuada durant mínim 20 anys".

Toni Piñeiro, de l'Hortet, afirma que "volem que el terreny passi a ser de titularitat pública i tinguem dret a tenir el magatzem de la Comissió de Festes i a fer ús de l'Hortet; volem que sigui un jardí per a tothom". Com sempre han dit, "l'Hortet és terra de ningú i espai de tots i totes", un espai intergeneracional de convivència, de coneixença i d'implicació dels veïns i veïnes. Està previst que es tornin a reunir amb l'Ajuntament i la Caixa aquest mes d'octubre i continuen amb la recollida de firmes de suport al seu manifest a Change.org.

hortetdelafarga.blogspot.com

Acondicionant l'espai de l'Hortet al 2010

la Farga

Hortet de la Farga

la Farga

Taller de birres de Can Batlló

Fira-taller de cerveses artesanals a Can Batlló

Com va sent habitual mes rere mes des de el 2011, Can Batlló s'omple d'activitats per al goig, la formació i el creixement individual i col·lectiu de persones tant del barri com d'altres ubicacions del territori, donant una veritable lliçó d'autogestió veïnal de les activitats que realitzen i de lluita i resolució front als obstacles que es troben.

De la mateixa manera any rere any des de fa dotze anys s'ha consolidat la fira-taller de cerveses artesanals VFC conformant així un teixit col·laboratiu i convivençial entre diferents productors artesans, talleristes, professionals, aficionats i amants de la cervesa en general. Aquesta fira es va iniciar en els temps en què encara no existien cervesers professionals al nostre territori, per això es una fira d'aficionats que s'anat professionalitzant, així com els cervesers que en ella hi participen.

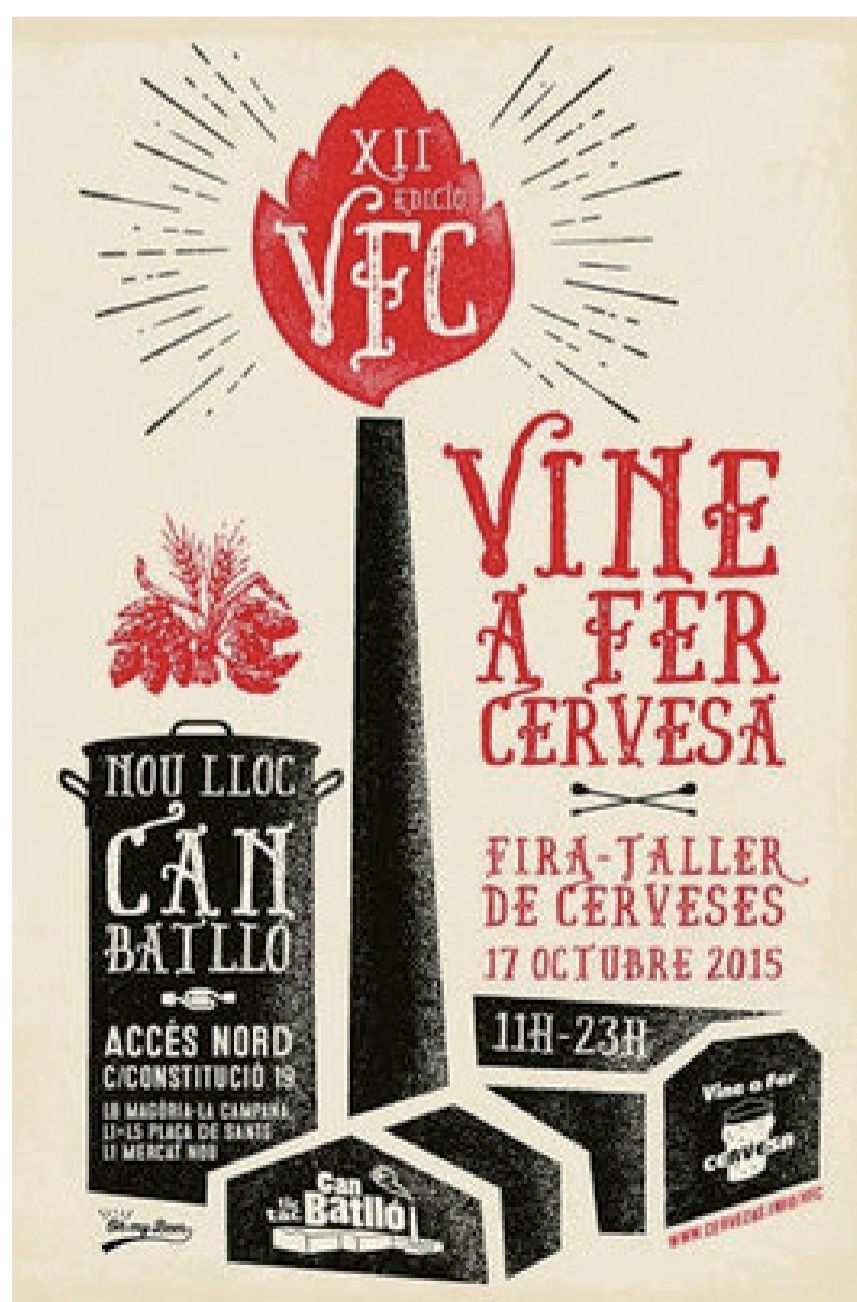
Aquest any han convergit espai i activitat per a generar un sol es-

perit, així que aquest 17 d'octubre ens trobarem a Can batllo per participar en el VFC del 2015. Aquesta fira/taller s'ha mantingut sempre com activitat sense anim de lucre que promou al sector cerveser. Es va iniciar com a taller per aprendre a fer cervesa i a mesura que van apareixer cervesers professionals sa anat extenent com un escapatot d'aquesta cervesa. Període en què cada any s'escollia una nova cerveceria per a presentar-la en l'elaboració de demostració. Actualment aquesta filosofia es trasllada en tallers especialitzats afegits al taller central gratuït d'elaboració pública on t'esperem per participar!!

Aquest any comptarem amb la participació i col·laboració dels següents cervecers: cerveses Barret, As cerveses, birrao8, cervesa artesanal Vier, cervesa Exulans, hope artesana, cervesa küsfollin, ratpenat cervesers, masmalta.com cerveses, la reptilian, cervesa senglaris, cerveses tribal i Taller de birres de Can Batlló.

Des d'aquesta activitat també es vol promoure i col·laborar amb col·lectius afins a Can batllo que hi participen per ajudar-nos i promocionar-se consolidant l'esperit i el caràcter social, d'aquesta manera podrem gaudir del menjar que ens prepararan la cooperativa de treball café del centre – cooperativa de treball en l'àmbit de la restauració al servei de l'economia social i solidària-, l'escola taller d'eines de Can Batlló- Eines és un embrió d'escola taller que pretén oferir espais d'aprenentatge horitzontal per satisfer les necessitats de col·lectius i persones de forma col·lectiva. Escola Arcadia -Centre educatiu, autogestionat i cooperatiu- i la burxa – el periòdic de comunicació autogestionat, autònom i popular, tot un referent a sants i barris veïns-

Gràcies a totes les persones que ho han fet possible. És una cita a la qual no pots faltar, vine a veure (com es fa la cervesa) i beure (una bona cervesa artesana). Us esperem. Salut i bona cervesa!!

Una sentència obliga a revalorar les pensions segons l'IPC

El Jutjat Social 12 de Barcelona ha dictat la primera sentència a Catalunya que considera il·legal revalorar les pensions de jubilació amb percentatges inferiors als de l'IPC, una primera victòria de la lluita que fa més de dos anys impulsen l'Assemblea Salvem les Pensions de Sants i la Marea Pensionista.

Gemma Parera, Sants

Primera sentència a Catalunya que obliga a revalorar les pensions segons l'IPC

El Jutjat Social 12 de Barcelona ha dictat la primera sentència a Catalunya que considera il·legal revalorar les pensions de jubilació amb percentatges inferiors als de l'IPC, una primera victòria de la lluita que fa més de dos anys impulsen l'Assemblea Salvem les Pensions de Sants i la Marea Pensionista.

La campanya per a la revalorització de les pensions va néixer a partir de la pèrdua de valor adquisitiu de les pensions l'any 2012, ja que no es van revalorar al mateix nivell que l'IPC. Posteriorment, la Llei 23/13 Reguladora del Factor de Sostenibilitat i de l'Índex de Revaloració de les Pensions introdueix una complexa fórmula que supedita l'actualització de les pensions a tot tipus de variables macroeconòmiques i que pot arribar a suposar una pèrdua de poder adquisitiu acumulat de fins al 28% en els propers 15 anys.

Aquesta retallada de les pensions – o privatització encoberta, com as-

senyalen des de l'Assemblea Salvem les Pensions de Sants – va donar lloc a lliuraments col·lectius a l'Institut Nacional de la Seguretat Social de reclamacions de revaloració d'acord amb l'IPC, durant els anys 2013 i 2014. Des d'aleshores, després de fer la primera reclamació davant la Seguretat Social – que ha estat desestimada en tots els casos –, el procés ha continuat amb una demanda als jutjats socials.

La sentència del Jutjat Social 12 considera, tal i com expliquen des del Col·lectiu Ronda, "que l'Estat espanyol incompleix amb aquesta actuació les disposicions del dret internacional en matèria de Seguretat Social i de garantia de suficiència econòmica per a les pensionistes. La resolució, instada per 10 jubilats representats pel lletrat José Luis Moreno Leal del despatx Col·lectiu Màquia, obliga l'INSS a abonar la diferència entre l'import resultant de revalorar les pensions un 1% com va fer l'executiu els anys 2012 i 2013 i el que correspondria d'haver aplicat el percentatge real d'IPC, situat en un 2.9%".

Vulneració del dret internacional

Cal recordar que el 5 de març passat el Tribunal Constitucional (TC) feia pública una sentència on considerava que la revaloració de les pensions no era un dret sinó una "expectativa de dret" que el govern podia decidir satisfer o no, malgrat l'article 50 de la pròpia Constitució afirma que "els poders públics garantiran, mitjançant pensions adequades i periòdicament actualitzades, la suficiència econòmica als ciutadans de la tercera edat". Emparant-se en aquesta sentència, es van dictar les primeres resolu-

"L'Estat espanyol incompleix amb aquesta actuació les disposicions del dret internacional en matèria de Seguretat Social i de garantia de suficiència econòmica per a les pensionistes"

cions que, acollint-se al criteri del TC, desestimaven les peticions dels pensionistes.

És en aquest moment quan Col·lectiu Ronda, les assemblees Salvem les Pensions i la Marea Pensionista van decidir ampliar les demandes interposades i pendents de resolució per argumentar que la manca de revaloració segons l'IPC no només

Cercavila de l'Assemblea Salvem les Pensions

Assemblea Salvem les Pensions

constitueix una violació de la Constitució, sinó també de la normativa jurídica que es desprèn de tractats internacionals subscrits per l'Estat com és el Conveni 102 de la OIT i la Carta Social Europea. I és en base a això la magistrada del Jutjat Social 12 de Barcelona considera que, si no es garanteix el manteniment del poder adquisitiu dels pensionistes – tal i com succeeix quan les pensions es revaloren per sota de l'IPC – l'Estat vulnera el contingut de la Carta Social Europea que insta els països signants a "elevant progressivament el nivell del règim general de la Seguretat Social". L'actuació del govern, segons la magistrada, tampoc no respecta les directius del Conveni 102 de la OIT que estableix l'obligació per part dels Estats de revisar les quanties de les pensions per adequar-les a possibles "variacions sensibles del cost de la vida".

Des del Col·lectiu Ronda consideren que es tracta d'una important

victòria judicial, "una sentència que admet, tal i com sempre hem defensat, el caràcter il·legal de les restriccions arbitràries i injustificables que s'estan aplicant a les pensions de milions de persones a l'Estat espanyol".

L'Assemblea Salvem les Pensions de Sants celebra el segon aniversari

L'Assemblea Salvem les Pensions de Sants va organitzar, el diumenge 20 de setembre, una jornada per celebrar mes de dos anys de feina col·lectiva en defensa d'unes pensions públiques dignes per a totes les persones.

La trobada va començar amb un cercavila de la plaça de Sants a l'Espanya Industrial acompanyada de la batucada Ketyubara, seguida d'un vermut, un dinar popular i activitats a la plaça, com ara la coral de Iaioflautes, el jazz de The Jabalistics i la poesia de Bio-lentos...

Obres fins a la Victòria

Jordi Soler

Algú em confessava que estava a punt d'encadenar-se a les màquines que han estat desfent el carrer 11 de juny a Can Batlló. Però no per aturar les obres sinó per veure si s'acabaven d'una punyetera vegada.

Han estat, són, interminables. Però ens convé capgirar els problemes en oportunitats i aquestes obres les hem de convertir en una nova refundació del projecte.

Físicament els canvis més importants que trobareu són, al bloc 11, un nou espai d'encontre, amb

un terra nou i una barra de bar molt millorada. Noves llums i previsió d'un seguit d'exposicions periòdiques gestionades pel grup d'Arts Can Batlló. A la biblioteca també un nou terra que evitarà les feines de netejar els llibres de la pols del ciment i al primer pis, tasques d'aïllament de les sales de cursos que permetran compatibilitzar activitats.

Encara que no ho veureu, s'han pogut fer clavegueres – que no n'hi havia – i hem allunyat el perill d'un dia sortir nedant dels locals.

El que anirem notant, i molt, serà la fi de les obres de carrer: l'obertura

de Parcerisas cap a l'avinguda del Carrilet, el trasllat de l'aparcament públic més enllà de la nau de les bombes, l'obertura del carrer Toledo fins la Gran Via. Després ens caldrà anar assignant activitats veïnals a cada un dels espais que anirem alliberant.

I per dins, arrenquem amb els cursets de tardor, seguim polint els projectes extra-muros – Coopolis, la Borda i l'escola Arcàdia – i tots els projectes intra-muros segueixen cada un al seu ritme.

A nivell col·lectiu ens preparem també per una tardor-hivern de tallers i debats ideològics i pràctics

sobre economia, formes jurídiques, treball cooperatiu. Feinada que segur servirà per blindar les bases del futur de Can Batlló.

Algú deia que, a Can Batlló, tot ens costa molt de fer. Però estem bastint els fonaments d'un món nou i ens cal ser curiosos.

lacol
COOPERATIVA
D'ARQUITECTES

WWW.LACOL.ORG
C/CICERÓ 5, SANTS · 931720677
info@lacol.org

SALA
CAIXES
de MARC ARTIGAU

dirigida per MONTSE RODRIGUEZ
RUBEN DE EGUIA · ANNA CALPE · SANTI RICART · MERITXELL CALVO

FLYHARD

DE QUÈ SERVEIX
SI NINGÚ NO HO
EXPLICA?

Per 75€ l'any rebràs la Directa a casa cada 15 dies i donaràs suport al periodisme transformador

SUBSCRIU-TE!

Directa
publicació quinzenal
www.directa.cat

FO BAR

Cafes # Tes
Birres # Copes
Amanides # Tapes # Entrepans
El Barca en pantalla gegant
Exposicions # Terrassa

Plaça Osea, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 63 28 # www.fo-bar.com

KOITTON CLUB
ROSSEND ARÚS

BAR MUSICAL COOPERATIU

Aquest estiu ha començat el procés d'expropiació de les finques dels carrers Burgos i Riera de Tena

Jordi Falcó

El projecte de cobertura del calaix de Sants, vigent des de l'any 2003, comportava l'afectació de diverses finques dels carrers Burgos i Riera de Tena. En concret, pel carrer Burgos, les finques dels números parells del 12 al 26 i dels números senars del 15 al 47.

I, pel carrer Riera de Tena, les finques dels números 39 i 44.

El passat 15 de juny el BOPB anunciava la relació de béns i drets afectats per les expropiacions d'aquestes finques i deixava només en 20 dies el període d'al·legacions de les persones afectades.

Aquesta declaració de béns i drets és l'inici del procés d'expropiació i és vital de que totes les persones afectades hi figurin en ella doncs és la relació oficial de totes aquelles

persones que tindran dret a real·lotjament i indemnitzacions.

En ser conscients que el termini estipulat no era suficient perquè totes les persones que viuen a les finques afectades i que no contaven a la relació de l'anunci les entitats veïnals, Centre Social de Sants, Comissió de Veïns i Veïnes de la Bordeta, AVV Badal-Brasil-Bordeta, AVV Hostafrancs, Comissió de Veïns afectats per les obres de l'AVE i la Plataforma pel Soterrament de

les Vies, assolien un ajornament del termini d'al·legacions fins el 3 de novembre com consta en un anunci del BOPB publicat el 3 d'agost.

Aquesta pròrroga ha permès informar al veïnat afectat mitjançant una assemblea veïnal celebrada el passat 22 de setembre de com anirà el procés i de la necessitat de que totes aquelles persones que no figuren a la llista inicial realitzin l'al·legació pertinent abans del 3 de novembre.

VIDES DE BARRI

CASA BATLLORI

UN NEGOCI DEL BARRI AMB DOS SEGLES D'HISTÒRIA

Laia Castells

Al carrer Cros número cinc hi ha un aparador vell i discret. És el de la Casa Batllori, un negoci familiar dedicat a la creació i venda d'objectes de fang amb més de dos-cents anys d'història.

Al carrer Cros número cinc hi ha un aparador vell i discret. És el de la Casa Batllori, un negoci familiar dedicat a la creació i venda d'objectes de fang amb més de dos-cents anys d'història.

En entrar a dins, em ve a rebre un home de 77 anys molt ben portats. És l'Andreu Batllori, l'actual propietari del negoci. L'establiment és ple d'objectes de fang amuntegats sense cap ordre aparent. Hi ha gerros, guardioles, plats, estatuetes, gibrells, orinals, rajoles, etc. També hi ha papers per tot arreu i pols. El senyor Batllori m'explica que el febrer va haver-hi un incendi a casa dels veïns que va cremar una part de la botiga i que des d'aquell dia tot està en desordre.

Una llarga trajectòria

Ramon Batllori va obrir l'any 1793, i des d'aleshores sis generacions de la família Batllori han continuat el negoci del fang, adaptant-se a les diverses realitats històriques. Durant els primers anys es dedicaven bàsicament a la creació i venda d'objectes domèstics com ara orinals, cossis, escorredores, morters, etc. —i a l'elaboració de material per la construcció com ara canonades, desaigües i rajoles.— En

aparèixer la uralita, van reduir la producció dels objectes dedicats a la construcció i van començar a fer testos i recipients per als laboratoris i per a les fàbriques tèxtils. Els anys vint i els anys cinquanta van ser èpoques de molta feina i d'elevats ingressos per a la botiga dels Batllori, que va arribar a tenir fins a dotze treballadors. En canvi, els anys seixanta va coincidir el tancament de les fàbriques tèxtils i l'aparició del plàstic. Aquests fets van suposar una important baixada de la demanda a la botiga i una desbandada dels seus treballadors cap a altres negocis. A partir d'aquest moment van reenforçar el negoci cap a altres públics, com ara la demanda de fang de les escoles o els encàrrecs particulars. A més, Casa Batllori també ha experimentat un augment de la productivitat gràcies a la modernització de la maquinària i a l'estímul de competir en un mercat on els objectes importats de països de mà d'obra barata es venen a preus molt baixos.

L'actual propietari

L'Andreu Batllori és un apassionat de l'ofici, sento que la seva veu desprèn experiència i entusiasme mentre m'ensenya la laminadora, la màquina de fer tubs, la de fer testos, les rodes i els forns; la maquinària necessària per treballar i

coure el fang. El seu pare va insistir perquè estudiés, però Batllori tenia clar que volia seguir el negoci familiar, i en acabar el Batxillerat va decidir quedar-se a treballar a la botiga. El 1973 va guanyar el primer premi a la competició de fadrins de roda de Catalunya, i al mateix any va obtenir la segona posició a Espanya. Andreu Batllori ha viscut algunes de les èpoques més dures de la botiga i durant alguns anys va haver de combinar el negoci del fang amb altres feines.

Un futur incert

Actualment la demanda d'objectes de fang és molt baixa, i Batllori es dedica sobretot a fer encàrrecs particulars, a coure peces de ceramistes i escultors que no tenen forn i a la venda de gerros, cassoles i guardioles, entre d'altres. L'Andreu Batllori obrirà les portes de la botiga fins que ja no tingui forces per treballar amb el fang. Sent molta tristesa en pensar que haurà de tancar les portes del negoci que la seva família va obrir fa més de dos-cents anys, m'explica mentre li brillen els ulls. El treball amb el fang és un ofici dur i que se n'ha d'aprendre, i l'Andreu Batllori no té fills que vulguin dedicar-s'hi, però té una néta que li agrada molt la plàstica i que li diu que se n'encarregarà quan ell ja no hi sigui.

la Ciutat Invisible
Cooperativa Autogestionària
COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...
LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...
RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'ahir, les propostes pel demà...
www.lacitadainvisible.coop
C/ RIEGO 35 BAIKOS 08014 (BCN) 93 298 99 47

Pizzeria Restaurant
Putxinell's
Menú migdia 10€
Menú pizza 8€
Servei a domicili
Carrer de Salou, 23. 080014
Tel. 936112485 - 616807668
Horari: de 13.30 a 16h i de 20.30 a 24h
Dilluns tancat tot el dia - Dimarts matí tancat
www.restaurantepubnells.com

EL TEU BARRI, LA TEVA COLLA
CASTELLERS de SANTS
www.borinots.cat

CASAL INDEPENDENTISTA
de Sants Jaume Compte
Carrer Muntadas, 24,
08014 Sants, Barcelona, Països Catalans
www.cis-jaumecompte.cat
o visita'ns al Facebook i al Twitter

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marça Solanas i Esquerra
ODONTÒLEG Col. num. 2325
Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

Quatre apunts sobre la vellesa

Oriol Barras

Des de finals del segle XIX l'esperança de vida de la població ha augmentat. Les millores socio sanitàries que s'han anat succeint han desplaçat la mortalitat infantil i en l'adolescència cap a edats més madures, alhora que les principals causes de mort han passat de ser les malalties infeccioses i contagioses a malalties cròniques i degeneratives. El descens en la fecunditat combinat amb l'anterior ha provocat un envelliment doble de la població, perquè cada vegada hi ha més gent més gran i no neix suficient gent com per a garantir el relleu generacional. La piràmide de població es reestructura.

Les persones arriben a edats avançades en condicions de salut relativament bones. La supervivència és el que explica en major grau que el grup de 65 anys endavant hagi guanyat pes en el conjunt de la població. Segons el Padró Municipal d'Habitants de 2014, una de cada cinc veïnes del districte Sants-Montjuïc tenien 65 anys o més, 36.591 concretament, un 20,1%. A Barcelona, hi havia 338.509 veïnes que entraven en la categoria "gent gran", un 21,4% de la població de la ciutat. Al 1986 constituïen un 14,8% del total. És un grup cada cop més important quantitativament, però també qualitativament.

El discurs hegemònic pensa la opinió pública. Aquest discurs associa la vellesa amb la inactivitat, quan no la condemna a la invisibilitat. Sovint s'utilitza un to culpabilitzador quan es tracta el tema. La vellesa es conceptualitza i s'articula al vol-

tant d'un imaginari de malaltia i dependència —dels altres i d'uns impostos que han contribuït a pagar directa o indirectament durant la seva vida— que caricaturitza la realitat. Tot es veu impregnat de la lògica dels costos, els preus i els estalvis. Això vol dir que la vida viscuda, que pot haver estat plena i activa fins llavors, deixa de ser-ho. No val res.

L'any 2012, una dona del districte de Sants-Montjuïc podia esperar viure 85,1 anys en el moment de néixer, un home 79,2 anys. Això vol dir una esperança d'entre catorze i vint anys d'inactivitat, dependència, malaltia i invisibilitat. Aquest efecte és més important entre les dones, ja que la seva esperança de vida és major i guanyen més pes encara a partir dels 75 anys. Així, es pot parlar d'una feminització de la vellesa, on també tenen importància altres processos com la viduïtat.

No obstant el predomini de la lògica alienant en el discurs dominant, el tracte uniformitzador que es dona a la vellesa no sempre es correspon amb la realitat de les persones que formen aquest col·lectiu. Existeixen nombroses experiències d'autonomia, nombroses lluites, i un bon grapat d'alternatives. Fenòmens i processos tots ells que aporten la mirada de la vellesa i la seva veu i tracten de teixir xarxes d'interdependència dins el col·lectiu i entre generacions, sigui mitjançant el suport mutu, la solidaritat o la reivindicació de drets i millores polítiques.

Persones que treballen i s'esforcen perquè, sigui a l'edat que sigui, abans o després d'arribar als 65 anys, la seva vida individual i col·lectiva, la seva vida comunitària, sigui una bona vida, una vida activa que mereixi ésser viscuda.

Una vellesa digna, i bella

L'envelliment actiu, com a terme i pràctica que planteja un nou marc d'actuació gerontològica, trenca la relació de la passivitat de la vellesa i treballa per la construcció d'un nou subjecte social: gran, actiu i participatiu.

els aspectes positius i únics: l'experiència, la saviesa i la mirada diacrònica de la vida, que poden ser ingredients puntals per cuinar l'entorn local i, consegüentment, el món actual.

Per transformar aquest malveure de l'envelliment, sovint relacionat amb un procés de dependència i decrepitud, l'OMS planteja una proposta conceptual: l'envelliment actiu, una mirada que dona resposta al nou esquema demogràfic de forma positiva posant l'accent en la prevalença de drets i capacitats de la gent gran com a persones actives de la societat, atenent les seves necessitats i potencials més enllà de la mera atenció sanitària.

L'alt percentatge de persones grans de la nostra època no ha d'implicar abocar-se a una visió de franja d'edat unitària entesa com a problema, sinó com una successió de fases amb fronteres difuminades plenes de trajectòries vitals diverses i multiformes, com la vida mateixa. I així ho confirmen les següents escenes quotidianes recollides d'experiències veïnals, que són ben diverses: la conciliació de cursos formatius amb la cura dels néts, l'oci actiu amb la participació de plans comunitaris de barri, activitats físiques amb l'activisme, etc; o el present interès de les persones grans per continuar connectats i actius amb allò que passa a l'entorn per saber com se succeeixen determinats assumptes que afecten la seva comunitat, són mostres d'escenes reals i quotidianes dels diferents moments del procés d'envellir.

El concepte d'activitat

La vellesa sovint es relaciona amb la sortida del món laboral i, consegüentment, amb la passivitat associada a la no participació al mercat laboral, com també passa amb el concepte d'"aturat" que, tal com la mateixa paraula indica, defineix la posició —i l'actitud— en la societat pel fet de no tenir feina. En un món on les vides es mesuren en drets i

deures, sovint derivats de la mercantilització de la força de treball, la vellesa es podria concebre com a punt final d'aquesta participació de la maquinària global i com a etapa on es sobreviu del que ja s'ha fet; una interpretació d'aquesta franja vital que alimenta la passivitat i la dependència —d'altri i de la vida ja viscuda— com a adjectius propis de la vellesa.

Però una altra mirada de les relacions humanes que concorda amb el concepte d'envelliment actiu, com la que l'Anna —veïna santsenca de 68 anys— llegeix l'entorn i les vides, desmunta aquesta interpretació: "Participar al món no és només tenir un contracte laboral, sinó sentir-se particip i coresponsable de la

Col·lectius com Salvem les pensions i els iaioflautes, entre d'altres, són un exemple ben clar d'aquesta participació social activa de la veterania que treballa dia a dia per gaudir d'una vida que mereixi ser viscuda.

comunitat que trepitges; dels nostres carrers, dels nostres veïns i veïnes,...". Col·lectius com Salvem les pensions i els iaioflautes, entre d'altres, són un exemple ben clar d'aquesta participació social activa de la veterania que treballa dia a dia per gaudir d'una vida que mereixi ser viscuda, més enllà de la baixa o l'alta a l'activitat dins d'un mercat laboral.

Aquesta implicació comporta, a més d'augmentar la diversitat i la riquesa de les xarxes socials, evitar un aïllament de

Mercè Esteban

Noves propostes conceptuais

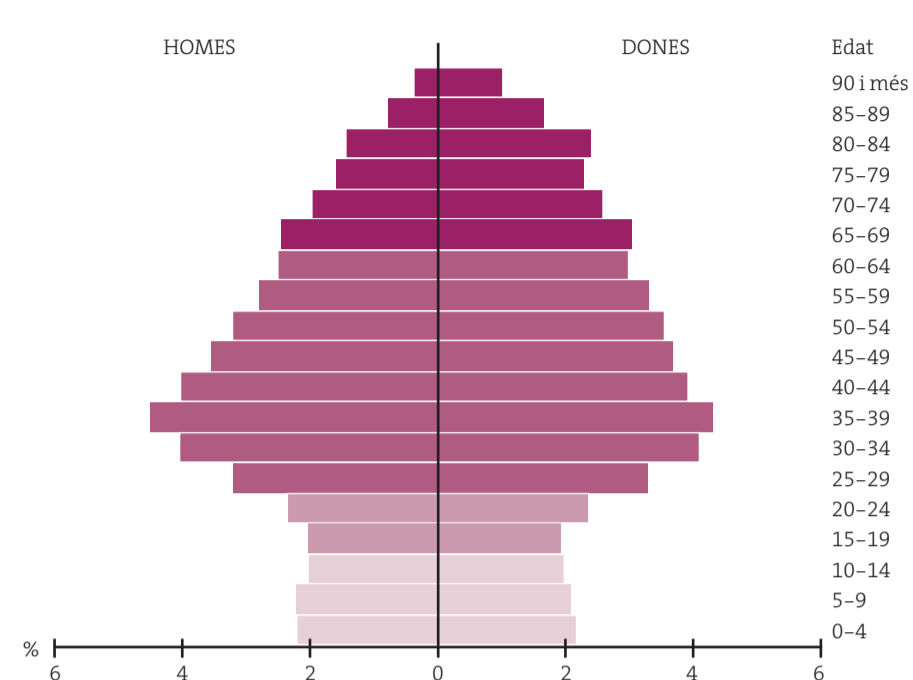
L'envelliment demogràfic i la longevitat formen part de la nostra època. Fins fa poc, però, la presència de les persones grans a la societat es vivia des d'una panoràmica pejorativa general per la suposada no adaptació del col·lectiu al context actual; ja la acabada activitat laboral convertia, en els últims anys, la vellesa com a quelcom hegemònic i passiu, submissa a unes polítiques que miren la vellesa des d'una concepció de dependència i despesa.

Quan en parlem amb la Maria —dona, vella i sola—, però, no s'hi sent gens identificada, ni amb la definició d'aquesta categoria on l'inclouen, ni amb el marc conceptual amb què es mira aquests anys de veterania: "davant d'un envelliment de la població mundial i d'un augment de l'esperança de vida ja va arribant l'hora que doneu sentit a aquest temps de la vida", indica. I d'aquest donar sentit sorgeix el replantejament d'omplir de dignitat aquesta etapa vital, cada vegada més present, més llarga i més diversa —per edats i per formes de viure-la—, i valorar d'ella

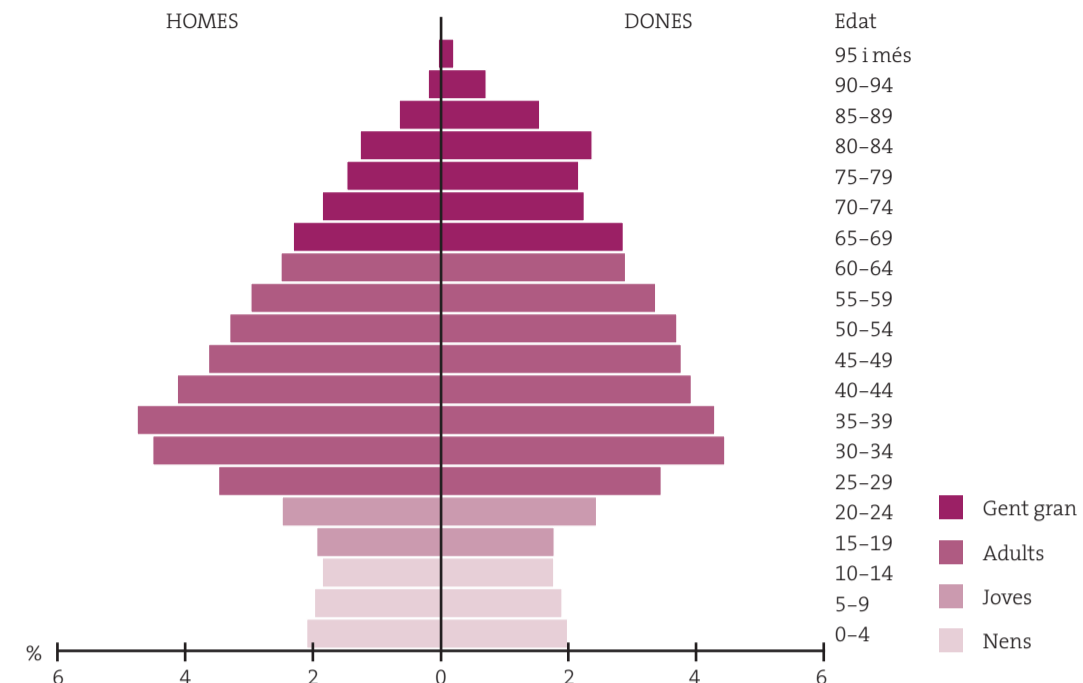

EDAT DE LA POBLACIÓ

Barcelona - Any 2014

Sants-Montjuïc - Any 2014

Font: Ajuntament de Barcelona

les persones —independentment de l'edat, ja que la solitud és la principal malaltia moderna i tothom que visqui en una societat individualitzada és població de risc— i fer de la xarxa relacional un espai físic i mental comú, de convivència entre diferents generacions i/o entre diverses persones d'una mateixa franja d'edat.

Per tant, més enllà de la participació de les persones grans a l'entorn local, els espais de relació han de ser construïts per a i des de l'heterogeneïtat comunitària. Can Batlló pot servir d'exemple d'un espai viscut i fet des d'una col·lectivitat intergeneracional, que posa a l'abast un espai físic comú a l'abast de totes les generacions.

El verb aprendre no té edat

Per tal d'assumir aquesta interdependència és imprescindible trencar amb la idea d'haver perdut el tren de l'aprenentatge un cop entrats en la tercera edat i treballar per existir de forma satisfactòria, mantenint-se en forma física i intel·lectual i participar de les noves formes de ser i estar.

Les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) apareixen com una possibilitat d'empoderament personal i col·lectiu, un coneixement digital que cal treballar amb totes les generacions per tal d'avançar amb la igualtat d'oportunitats i la integració de totes les generacions en les societats digitalitzades; l'accés immediat a les principals fonts d'informació i coneixements locals i globals —claus per mantenir activa la consciència crítica—, les noves vies d'expressió i el cultiu de les relacions socials que possibiliten les TIC obren un camp nou per la gent gran. Al barri i rodalies hi ha una oferta formativa d'espais d'aprenentatge

d'al·fabetització digital i d'informàtica amb l'objectiu d'iniciar-se amb l'ús d'un ordinador o de descobrir-ne utilitats.

El projecte d'aprenentatge servei "compartir sabers i paraules", dut a terme l'any 2013 des de l'Institut Quatre Cantons i el Casal de Gent Gran Quatre Cantons del Poblenou, és una altra manera de treballar amb la bretxa digital. Es planteja com una proposta d'intercanvi generacional que implicava

La vellesa és una etapa oberta a nous aprenentatges i, al mateix temps, una font de sabers a compartir.

aquesta part formativa i participativa des de la comunitat. L'alumnat recollia les històries de vida dels avis i àvies recuperant així la memòria històrica del barri i reconeixent les empremtes de les generacions passades. Les persones joves oferien, al mateix temps, els seus sabers digitals introduint a la gent gran en coneixements bàsics d'informàtica tot publicant al bloc del centre la redacció d'aquestes històries.

Aquesta és una, entre tantes altres iniciatives, que fan de la vellesa una etapa oberta a nous aprenentatges i, al mateix temps, una font de sabers a compartir. Altres projectes similars, intergeneracionals i de construcció comuna d'aprenentatges i sabers, situats al Districte és la oportunitat

que es va oferir, al juliol passat, a les persones grans que participaven d'un taller de memòria al Centre Cívic Font de la Guatlla: explicar la vida del Districte de Sants Montjuïc amb una escola de primària, a partir dels records que els despertaven les fotografies antigues del barri que els alumnes havien cercat.

Si gran part de la població és gran és imprescindible la seva aportació per tal de reclamar una recuperació més racional dels espais públics, de les relacions entre les persones, de les transferències de les cures, etc., d'elements claus per fer de la quotidianitat, des de la saviesa dels anys, un espai amable per a tothom.

D'ofertes formatives, de tallers i projectes n'hi ha molts, però cal no caure en la banalització de l'enfocament positivista i convertir el rol de mer consumidor o usuari a les persones grans, sinó que s'ha d'entendre com a activitats que faciliten un estar sa a partir d'un procés de generació de benestar protagonitzat pels propis receptors del benestar, compartint espais i vivint-los junts a la seva manera. La cooperativa Trabensol, situada a Torremocha de Jarama, és una bona proposta: amics i amigues decideixen compartir l'envelliment amb la màxima autonomia.

A Catalunya ja es comença a parlar del marc d'Atenció Centrada en la Personals en els centres d'atenció socio sanitària, que va en aquesta línia de fer protagonistes de les vides aquells qui l'estan vivint; consisteixen en uns programes que contemplen sessions d'estimulació física, cognitiva i activitats de socialització amb l'objectiu de potenciar l'autonomia, retardar la dependència i augmentar la qualitat de vida de la nostra gent

gran. Unes formes d'acompanyar les persones que els cal atenció professional basada en ser un recolzament integral i personalitzat per què les persones grans continuïn amb els seus projectes de vida digna.

Entre generacions i pobles

La majoria de les societats occidentals ja no és comú la convivència de tres (o més) generacions en un mateix espai i el rol dels avis i les àvies es limita, sovint, a cuidar els néts que els seus fills i filles no poden a causa de les extenses jornades de treball.

La joventut, ja sigui real o aparent, fa temps que és un culte que es sobreposa a la vellesa i la saviesa, de manera que les àvies sovint han deixat de ser una veu de l'experiència que es contempla i s'escolta.

En altres comunitats, però, els ancians són exemple i recolzament de la pròpia comunitat (pobles de l'Àrtic, tribus africanes, comunitats espirituals del Tibet, etc.). Un exemple d'aquesta activitat veterana amb veu pròpia és el consell internacional de les tretze àvies, dones indígenes d'arreu del món que han posat en marxa una vindicació de vital importància: aportar la seva experiència per sanejar un món que veuen enfonsat de fam, malalties, guerres, manca de diàleg i la mort lenta de la naturalesa. Elles tenen la font del saber, l'aprenentatge transmès de generació a generació.

Lluita, resistència i recolzament mutu des de la veterania

Les persones grans també s'organitzen per fer front a l'ofensiva neoliberal. En forma de grups de d'ajuda mútua o mitjançant la reivindicació de drets socials i econòmics bàsics com la sanitat i les pensions, els i les majors de 65 anys han desenvolupat nombrosíssimes estratègies de resistència i lluita per fer front a les retallades i guanyar una vida digna. Uns espais organitzatius i relacionals que, a més de servir per millorar la qualitat de vida de les persones que hi participen, contribueixen de forma determinant a l'apoderament col·lectiu i a l'envelliment saludable de les persones que els impulsen.

Elba Mansilla

Iaioflautes

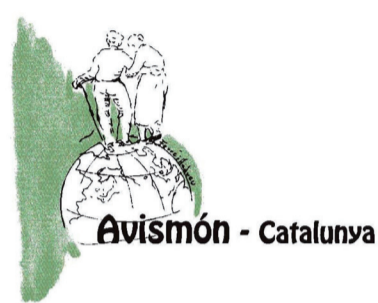
Aquest col·lectiu de veterans i veteranes van nèixer al caliu de les mobilitzacions del 15M. Actualment, hi ha assemblees de Iaioflautes a diverses ciutats dels Països Catalans (Balears, Barcelona, Castelló, Girona i València) i d'Andalusia (Còrdova, Granada, Màlaga i Sevilla), a Madrid i a Múrcia.

Al seu manifest fundacional afirmen que "som de la generació que va lluitar i aconseguir una vida millor per als seus fills i filles. Ara estan posant el futur de les nostres filles i nétes en perill. Estem orgullosos de la resposta social i de l'empenta que estan mostrant les noves generacions en la lluita per una democràcia digna d'aquest nom i per la justícia social, contra els banquers i els polítics còmplices. Estem al seu costat, de sentiment, a les assemblees de barri i també a l'acció. Si volen desqualificar la seva valentia anomenant-los "perroflautes", a nosaltres ens poden anomenar «iaioflautes»".

Des de la fundació del col·lectiu el 27 d'octubre de 2011, l'activitat dels diferents grups de Iaioflautes ha estat infatigable i fàcilment identificable, ja que sempre es mouen en grup i vesteixen armetes grogues fluorescents. Algunes de les seves accions més sonades han estat l'ocupació pacífica d'edificis públics —com per exemple, la Conselleria d'Empresa i Ocupació de la Generalitat el 29 de gener de 2015, o l'Ajuntament de Barcelona el 25 de maig de 2014—, o d'entitats bancàries, empreses energètiques i mitjans de comunicació.

El seu compromís amb la lluita en defensa dels drets socials i polítics, ha tingut conseqüències repressives per algunes de les seves integrants, en forma de cops de porra, però també de processos judicials. Un dels casos amb major repercussió mediàtica fou el cas de l'Eladia, una iaioflauta madrilenya de 74 anys, que hagué d'afrontar un judici per desordres públics i desobediència, per defensar un manter de l'acció policial. Malgrat l'enrenou, l'Eladia fou absolta.

Més informació:
iaioflautes.org

Avismón Catalunya

L'any 1996, un grup de persones de diferents àmbits professionals, sensibilitzats per les problemàtiques de la gent gran, van crear Avismón-Catalunya. L'objectiu principal d'aquesta fundació amb seu al carrer dels Jocs Florals, 59, és pal·liar la solitud i millorar la qualitat de vida de les persones grans que viuen soles al seu domicili. Durant el 2014, van atendre 416 persones, la meitat de les quals són majors de 80, i dones en el 88% dels casos. Prioritàriament, les persones que reben l'atenció d'Avismón són viuen soles, ténen pocs recursos econòmics i poca xarxa social i familiar.

A Barcelona, les persones majors de 65 anys representen actualment el 21,2% de la població de la ciutat. D'aquest total de 342.328, el 26% viuen soles i el 60,4% són dones. L'esperança de vida en néixer ja s'enfila fins als 79 anys en el cas dels homes, i els 85 en les dones.

En una acció que combina la pràctica de la solidaritat i la cura, amb la tasca de promoure la socialització de la gent molt gran, Avismón vincula a prop de 800 persones, entre sòcies, amigues, padrines i professionals. Segons dades extretes de la memòria d'activitats de l'entitat, el 2014 els i les 316 voluntàries que col·laboren amb Avismón van realitzar 8200 visites al domicili i 600 acompanyaments al metge o per fer altres gestions. L'equip de professionals va realitzar diversos serveis assistencials a domicili: 1281 hores de neteja, 474 serveis de podologia i 710 de fisioteràpia, i 56 hores de suport psicològic.

A banda dels serveis domiciliaris, l'entitat organitza diferents activitats, com ara la celebració de festivitats tradicionals —castanyada, nadal o Sant Jordi—, així com tallers de memòria, mobilitat articular o musicoteràpia, per estimular els hàbits de conducta, prevenir malalties i millorar la qualitat de vida de la gent gran, i alhora estretrar el vincle amb la fundació, les sòcies i voluntàries.

Més informació:
[Avismón Catalunya](http://avismon.org)
Carrer dels Jocs Florals, 59 baixos
www.avismon.org

Trabensol

Tot i que a Catalunya s'està cuinant una experiència de les mateixes característiques —la residència cooperativa La Muralleta a Santa Oliva, Tarragona—, ens hem d'anar fins a Torremocha de Jarama (Madrid) per trobar un centre social de convivència per a gent gran.

La cooperativa Trabensol —l'acrònim per "Trabajadores en Solidaridad"— és una comunitat d'amics i amigues, amb diferents punts de vistes i ideologies, però amb ganes d'envellir juntes, amb dignitat i el màxim d'autonomia.

El projecte ja està en marxa i en pel funcionament, tot i que ens hem de remontar 15 anys enrere, quan algunes de les persones promotores estaven a punt de jubilar-se, per trobar el començament del projecte. La seva missió era desenvolupar una alternativa autogestionada a les residències geriàtriques públiques i privades, raó que els va portar a invertir els estalvis de tota la vida per aixecar un centre de convivència per a gent gran en què poguessin envellir de forma saludable, viure de forma autònoma, practicar l'ajuda mútua, autoorganitzar-se i fer-se responsables del funcionament del col·lectiu.

Actualment hi viuen 80 persones que habiten els 54 apartaments disponibles. Tot i que els habitatges són petits —50 metres quadrats distribuïts en cuina, menjador, dormitori, bany adaptat i terrassa—, els espais comuns són diversos i nombrosos. Hi ha biblioteca, hemeroteca, gimnàs, zona de banys i cures, sala polivalent per fer tallers de música, pintura o de edició de vídeo, així com zona ajardinada, hort comunitari i sales diàfanes per fer trobades i festes. Un complex de 16.000 metres quadrats, construïts de forma bioclimàtica i sostenible.

Un projecte que té moltíssims objectius i característiques en comú amb la cooperativa d'habitatges La Borda que està en projecte a Can Batlló.

Més informació:
[Cooperativa Trabensol](http://trabensol.org)
Carrer Canal de Isabel II, 19
Torremocha de Jarama – Madrid
www.trabensol.org

Salvem les pensions

Tots els dimecres a les 18.30 h, el Centre Social de Sants acull l'assemblea de pensionistes que, des de 2013, estan impulsant la campanya per defensar el sistema públic de pensions i reclamar-ne de forma col·lectiva la revalorització. Tot i que el gruix dels i les participants són jubilades, també hi participen persones perceptores d'altres pensions com la de viduïtat, orfandat o invalidesa, les anomenades pensions contributives.

Tant a la web del projecte com en les diferents activitats i presentacions públiques que fan des de la campanya Salvem les pensions, no només expliquen els objectius del col·lectiu, sinó que faciliten tot la informació necessària per presentar la reclamació: un detalladíssim pas-a-pas, la documentació necessària per fer-ho i un recull de respostes a les preguntes més freqüents.

Fins al setembre de 2015, 11 pensionistes ja han guanyat les reclamacions contra el govern espanyol presentades el 2012. En aquest plet, els demandants exigien que se'ls pagués la diferència entre l'1% rebut i l'increment del cost de la vida real, que va ser del 2,9%. Resten pendents de sentència les reclamacions que, l'octubre de 2014, centenars de persones organitzades per la Marea Pensionista presentaren a la seu de l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS) de Barcelona.

Tal com recull la web de Salvem les pensions: "Les retallades que estan patint les jubilacions i les pensions, així com en prestacions socials —sanitat, dependència...— estan vulnerant el dret a una jubilació en condicions dignes. És important assenyalar que a Catalunya el 16% de la gent pensionista, principalment dones, es troba sota el llindar de la pobresa". Segons dades de la Marea Pensionista, a l'Estat espanyol, el sistema de pensions és un tema que afecta directament a 9 milions de persones, i indirectament al 25% de les llars que es beneficien de les aportacions que els pensionistes fan a les xarxes familiars.

Actualment l'Assemblea Salvem les Pensions impulsa una campanya d'informació sobre les conseqüències que tenen les darreres reformes de pensions i qui en són els seus responsables, entre els que assenyalen, a més dels respectius governs, els interessos del capital financer per promoure pensions privades. L'objectiu és defensar unes pensions dignes per a tothom, que s'inclouguin en els Pressupostos Generals de l'Estat —i es desvinculin exclusivament de les cotitzacions de les persones treballadores—, acabar amb els privilegis dels polítics i la derogació de les darreres reformes del sistema de pensions.

Més informació:
salvemlespensions.wordpress.com
mareapensionista.org

RACÓ HISTÒRIC

De l'Agapito a la Model del S.XX

Marta Sánchez

Moltes vegades, la memòria col·lectiva dels espais ens permet crear una identitat gràcies als fets històrics i determinants que han ajudat a entendre el nostre context. D'altres, aquesta memòria queda desdibuixada per una patina de fets causals que, no tan sols permeten veure l'essència original del lloc, sinó que també alteren i desvirtuen el valor patrimonial que encara conserva.

L'edifici del C/Violant d'Hongria 151-153 és l'exemple que compleix les dues accepcions descrites. Des del moment de la seva construcció, el 1916, fins a l'expropiació per part de l'Ajuntament el 2012, l'immoble ha patit dos grans períodes intensius d'intervencions estructurals. El primer període va ser durant la construcció, entre 1916 i 1917, de la seu de la Cooperativa Model S.XX; el segon, durant la dècada dels 60, mo-

ment en què es van concentrar la quantitat més gran de reformes per tal d'adequar l'espai a nous usos relacionats amb l'oci musical. Aquest últim període d'intervencions ha suposat un canvi radical de l'estructura respecte a l'immoble original i una pèrdua del seu valor patrimonial que ha anat consolidant-se amb els anys.

Per comprendre l'origen de l'edifici hem de tenir present dos factors importants; el vincle amb el creixement urbanístic del barri de Sants, fortament lligat al desenvolupament de la seva economia i classes socials; i la relació del cooperativisme dins d'aquest context. Els gruixos i traçats urbans es desenvoluparen amb més rapidesa al voltant de les fàbriques, creant nous barris que presentaven una urbanització precària i no consolidada, sense serveis ni equipaments.

La Cooperativa model del S.XX fundada el 1901 va cobrir part d'aquelles necessitats entre els seus socis, i fins i tot, va anar més enllà tot impulsant mesures d'ori-

entació econòmica i socials. Prioritats com la salut i l'educació van esdevenir un projecte punter en el seu transcurs. No va ser fins a l'any 1916 que, aprofitant l'avinentsa d'un bon moment econòmic, començaren a projectar la construcció d'un edifici en propietat. L'arquitecte responsable va ser Julio Marial Tey, qui va acceptar fer el pla de l'edifici gratuïtament.

La cronologia urbanística continua anys després de la dissolució de la cooperativa. L'espai adaptat als usos de la Model del S.XX van modificar-se per albergar diverses sales de ball com la Sala de Festes Nilo o l'Agapito. És en aquest moment quan identifiquem un procés de deconstrucció patrimonial que va portar com a conseqüència la pèrdua de portes i finestres a la planta baixa.

En la memòria queda la importància patrimonial de l'edifici en relació a la història de la cooperativa, el seu context històric i social dins del barri de Sants. En l'actualitat ens trobem un edifici protegit

amb el nivell més baix, afectat pel Pla General Metropolità i en estat d'abandonament.

En aquesta circumstància, i assumint que la seva protecció com a bé d'interès documental el fa vulnerable a qualsevol possibilitat d'enderrocament, hauríem de ser capaços de treure la patina dels últims 40 anys per atorgar a aquest immoble una oportunitat favorable de conservació i recuperació.

El valor patrimonial sovint és fàcilment reconegut quan parlem d'elements artístics i icònics però existeixen d'altres que tot passar desapercibuts representen un exemple d'element tangible d'arquitectura popular. En aquest cas, la importància del cooperativisme local com germinació del patrimoni immaterial que és l'actual teixit associatiu de Sants.

FOGONS DE TEMPORADA

N'hi ha una de cuina catalana?

Núria May Masnou

En aquests temps en què la nostra identitat és qüestionada em pregunto si deuen tenir raó aquells que redueixen la idiosincràsia catalana a una fal·làcia de bandera. Llavors, si no existeix la nació catalana, potser tampoc existeix la cuina catalana? Com que jo no ho entenc així, procuraré buscar exemples que demostrin que la cuina catalana, i per extensió, la dels Països Catalans, és una cuina pròpia, rica, variada i que ha evolucionat al llarg dels anys fins a poder ser avui la base d'una gastronomia que ha travessat fronteres i ha recorregut llargues distàncies. El mateix que volem fer nosaltres.

L'origen, els productes. Destacant-ne alguns i permeteu-nos algunes concessions. Els de sempre: la ceba, la col, l'all. Els que han evolucionat fins a esdevenir el que avui

ens alimenta: el blat, l'oliva, la vinya, la triade mediterrània. Els que varen arribar i s'hi varen quedar: l'arròs, el tomàquet, la xocolata. Els animals que vàrem domesticar i amb els que potser avui seria bo replantejar la relació: el porc —la cansalada—, la gallina —els ous—, la vaca —la llet—. La llista seria infinita i els matisos variadíssims.

L'evolució, la cuina. A partir dels productes llistats i tenint en compte que algunes combinacions tardaren uns anys a ser possibles: el sofregit, la patata amb col i cansalada, el pa amb tomàquet i oli d'oliva verge extra, els arrossos a la cassola, la picada amb xocolata, la crema catalana.

Les tradicions, els moments en què cuinem i/o mengem i el significat que aquests àpats, aquestes menges, tenen per a nosaltres. L'escudella de Nadal, la coca de Sant Joan, la crema de Sant Josep, el bacallà de Quaresma però també

i amb noms i cognoms més familiars: la patata i mongeta per sopar, l'empedrat dels dinars d'estiu, l'amanida d'arròs de les festes dels infants, les sopes de pa dels sopars d'hivern, la truita amb espinacs i la coca de recapte, el sopar que ens feia la iaia de Lleida, els fideus a la cassola que feia l'avi els diumenges, el pa amb vi sucre que es feia la tieta àvia per berenar i les neules sucades al cava del iaio, entre tants d'altres menjars que es barregen amb records.

El conjunt de la gastronomia precedent (i essent una petita mostra) defineix la nostra cuina, la que avui és tradicional, tot i que cada vegada menys popular, i la que cal preservar, la que és indicativa d'unes fronteres, no limítrofes, però sí definidores. Si aquesta cuina existeix, serà que la cultura, la gent i el país que l'acull és ric i divers com ella, ni millor ni pitjor que cal altre, simplement un, la nostra.

TASQUES CENTENÀRIES

Un espai de dissidència al carrer Vallespir

Jordi Peralta

El primer que sorprèn en entrar a La Bauxa és la quantitat de cartells reivindicatius que hi ha. Des dels que il·lustren l'antimilitarisme de finals dels anys noranta fins als més recents, essencialment referents a Can Vies, fer-hi una ullada és repassar la història de les lluites socials que ha viscut el barri durant els darrers anys. "Que les parets parlin", afirma el Carles amb determinació, deixant clar el compromís de la taverna.

No sempre ha estat així, però. Des de l'any 1928 diversos bars havien anat provant sort a l'actual número 23 del carrer Vallespir, sempre conservant l'esperit de taverna de poble. El que d'entrada s'anomenà Bar Matias acabaria esdevenint un punt de trobada i de referència per al club de fut-

bol Sansense, per als aficionats a l'ornitologia i per al veïnat que no podia renunciar al vermut de rigor. L'indret, a més, havia despertat prou interès pel refugi antiaeri que, segons es comentava, es trobava al seu subsòl. Ara bé, malgrat ser un dels nervis del teixit social del barri no va ser mai un lloc destacat des del punt de vista polític.

Un bon dia, però, el que aleshores era el bar gallec Vázquez, que conservava un cert ambient de ►

Terra d'escudella
CUINA CATALANA ☆ WWW.TDK.CAT
 C/PREMIÀ, 20 SANTS - BCN ☆ 93 422 16 13

NO MENGIS QUALSEVOL COSA
 esmorzars
 menú al migdia
 braves i tastets
 entrepens
 taules i amanides
 carta de nit

material sensible
 fotografia

Tallers, cursos, rutes fotogràfiques.
 Retrats, reportatges.
 Fotografia d'estudi, arquitectura.
 Articles artesans, àlbums, emmarcació.
 Llibres, material fotogràfic, càmeres, i més...

materialsensiblefotografia@gmail.com
 93 667 19 22 c/Riego, 43. 08014 Bcn.

Tens un negoci
 o ets una associació de Sants?

**Anuncia't
 a La Burxa!**

★

Consulta les tarifes
 a laburxa.cat o escriu-nos a
laburxa@gmail.com

► postguerra, va ser traspassat, va patir un procés de remodelació i va convertir-se en La Bauma, més tard reanomenat La Bauxa perquè un bar de Gràcia ja havia registrat aquell nom. “No funcionem com una cooperativa, som un negoci familiar. Però de portes endins seguim sent la Bauma Bar de jugar a cartes i al dòmino”, explica en Carles. “Hem retornat la taverna a la gent sense negar el component ideològic del bar”. I d'aquesta manera, La Bauxa s'ha implicat a la Comissió de Festes del carrer Va-

llespir de Baix esdevenint un nexa entre els veïns i el barri i, alhora, un element crític. “Mon germà i jo sempre hem tingut inquietuds polítiques. Com més ens impliquem amb la nostra gent des d'una referència alternativa, millor”, assenyala. I tot seguit explica, amb una barreja d'orgull i d'impotència, com el bar ha tingut treballadors imputats per manifestar-se.

Respecte a les franquícies que durant els últims anys han anat sorgint com bolets per tot Sants, en Carles es mostra despreocupat. “No

són cap amenaça. El públic que va a aquells llocs no és el mateix que ve aquí”. I no s'està de lloar la resta de bars i de restaurants del carrer Vallespir, que ajuden a fer revifar econòmicament i socialment la zona. “Com més serem, més riurem”, diu, mostrant-se optimista i assenyalant la bona rebuda que està tenint la seva oferta. “El menú del dia funciona, però tendim als entrepans i a les tapes de la nit”. Sigui com sigui, hi ha Bauxa (o Bauma, si ho preferiu) per a estona.

HUMOR

MÚSICA

“El retorn dels Innocents i Penguin Village”

David Vazquez

El passat 27 d'agost vam tenir l'oportunitat de rememorar un concert històric en el marc de la Festa Major de Sants. Després de Corn Flakes, amitjans dels 90 Innocents varen ser, juntament amb Penguin Village, els protagonistes de la segona generació de grups de hardcore melòdic de Barcelona.

Propers a Dag Nasty i Bad Religion, les seves cançons varen enganxar i fer gaudir a un públic anterior al que va generar l'explosió comercial del gènere anys més tard. Tots dos grups portaven molts

anys sense trepitjar un escenari com a grup. Val a dir que durant els anys 90 i principis del segle actual, Sants va ser bressol de l'escena *hardcore* i molt van ser els concerts i les bandes protagonistes del moment, des de l'emblemàtic Comunicuè a la Bàscula i Cotxeres, des dels Young Ones als How i Ràbia Positiva.

En tot moment la plaça Màlaga era també punt de trobada, i els cores els seus habitants. Innocents van formar part del cartell de la primera Festa Major Alternativa, a la mateixa rampa de Cotxeres, anys enrere van tocar al primer Rockbrenyo, Penguin van tocar a la segona edició de la FMA. Parlem doncs d'un concert

nostrat, on l'essència de barri queda més que il·lustrada i demostrada. I de nou al carrer ens vàrem trobar els mateixos i les mateixes de l'època i les abraçades van ser les protagonistes. La Comissió de Festes del Carrer Rossend Arús va organitzar el tema i el Koitton Club va tenir la idea, com a coprotagonistes també del moment en les seves múltiples expressions artístiques. Van començar els Innocents repassant els clàssics i a continuació ho van fer els Penguin, més còmodos a sobre de l'escenari. Final compartit i somriures d'orella a orella per a una nit màgica de les que fan barri, gràcies a la festa major i a la iniciativa de la gent que no s'oblida dels orígens.

Xavier Mercadé

CINEMA

B, la pel·lícula

Àngel Bravo

La corrupció mata la política i, segons les enquestes, és una de les principals ferides que preocupen la nostra societat. Ferides, però, que la mateixa societat acaba cicatritzant perquè ja no dóna a l'abast, impotent, amb tanta catifa aixecada, amb tot el que surt a la llum i amb tot el que queda. Una de les que encara es mantenen obertes i sanguinolents i on aquesta pel·lícula hi furga sense miraments, és el cas Bárcenas,

l'escàndol de finançament il·legal del partit que, vés per on, governa avui dia a l'estat espanyol.

El 15 de juliol de 2013, en un interrogatori de cinc hores, Luis Bárcenas, gerent i tresorer del PP entre el 1990 i el 2009, declara davant el jutge Ruz que durant aquell període havia controlat una comptabilitat B del partit. Una llista de xifres que, segons ell, tota la cúpula de la formació coneixia i de la qual, a més, se n'extreien sobresous en metàl·lic. En total, Bárcenas va anotar més de vuit milions d'euros en concepte de donacions il·legals, les quals mantenia com a anònimes

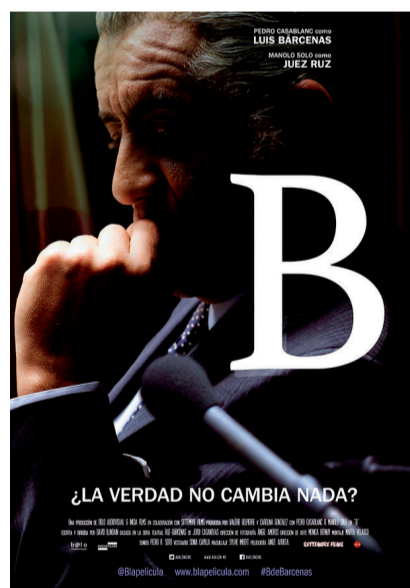
i fragmentava en quantitats menors perquè no hi hagués cap risc de sospita per part del Tribunal de Comptes.

Amb el text transcrit de l'interrogatori com a guió, i gràcies al suport de molts ciutadans per mitjà de crowdfunding, el director de cinema David Ilundain ha adaptat per a la gran pantalla l'obra que Jordi Casanovas ja havia creat per a teatre. Així, B la pel·lícula converteix l'Audiència Nacional en un plató, les declaracions reals en un thriller surrealista i a Bárcenas en un autèntic malvat de cinema, i és que Pedro Casablanc broda el paper de l'extresorer amb una interpretació per a no oblidar. Perquè d'això tracta tot plegat: de no oblidar.

Aquest film ha patit moltes dificultats a l'hora de trobar distribuïdors i, de fet, fins ara sols ha estat acollit a dues sales a Barcelona. Però silenciar bombes és difícil.

Per molta censura o autocensura que opti per mirar cap a una altra banda, no podem permetre, mai dels mais, fer palesa aquella famosa frase que va deixar anar l'exprimer ministre italià Silvio Berlus-

coni un cop imputat de corrupció, i que resumeix la sensació d'impunitat que semblen tenir molts polítics en actu de més a prop de casa: “Verità non cambia niente”, la veritat no canvia res. Fi de la cita.

Equip artístic:
Pedro Casablanc, Manolo Solo, Patxi Freytez, Eduardo Recabarren, Enric Benabent, Carlos Olaya, Pedro Civera.
Director: David Ilundain
Guió: David Ilundain
Direcció de fotografia: Àngel Amorós
So: Pedro Soto
Muntatge: Marta Velasco
Direcció d'Art: Mónica Bernuy
Vestuari: Sonia Capilla
Maquillatge: Sylvie Imbert
Perruqueria: Ainize Arrieta
Productora: Carolina González
Productora: Valerie Delpierre

Taverna
la bauxa
- carrer Vallespir, 23 - Sants -

Sala d'actes
Cooperativa de consum ecològic
Locals per col·lectius assemblearis i autogestionats
Sala d'assemblees
Ascensor adaptat
Aparcament

FES-TE SÒCIA

ESPAI
Violant d'Hongria 71, Sants
espaiobert.org
Horari: De dilluns a divendres de 18 a 22h

OBERT

ESTAMPACIÓ SERIGRÀFICA
seriCIC
tèxtil i paper

Tintes Ecològiques
Serigrafia art-e-sana
Tirades PETITES (i grans)

serigrafiacic@opmbx.org
616 49 27 02
http://sericic.tumblr.com/
acceptem moneda social

Criança
Tata Inti
Joc i Creativitat

Projecte d'educació lliure
Ludo-Bar de tardes per jugar i prendre alguna cosa
Tallers i activitats infantils i "en família"
Xerrades i formacions
Programació especial de cap de setmana
Lloger d'espai per a festes i events
Robota de segona mà

Horari:
Dill - Div: de 16:30 a 19:30h
Dov - Dg: de 11 a 14 i de 17 a 20h

CONTACTE:
Telefon: 930 162 130
espaitatinti@gmail.com
tatainti.wordpress.com

Octubre Trans

Com cada any octubre rere octubre, els carrers de Barcelona es transformen. L'Octubre Trans s'organitza des del transfeminisme autònom, la horitzontalitat i l'anti-autoritarisme, per confeccionar un mes de lluita trans anticapitalista. Octubre Trans BCN es un coletiu de persones Trans, Intersex, Bollerias, Marikas y Queers que conflueixen cada any per organitzar activitats, xerrades, accions, festes...

Lluitem contra la patologització de les identitats Trans i Intersex i per l'autogestió dels propis cossos i destijis. Segueixen una línia de treball que no només qüestiona la patologització dels cossos no normatius, també les estructures de poder com l'estat, l'església,

l'heteropatriarcat i el capitalisme. Realitzen les seves activitats en espais afins tant política com afectivament, espais okupats, grtuïts i/o autogestionats. Pareu atenció al seu bloc per conèixer les activitats d'enguany!

octubretransbcn.wordpress.com

Una altra educació ja és una realitat

Tata Inti

Hem arribat al moment de transformació, de canvis de mirades i pensaments cap a la infància, l'educació i les relacions. Des de Veure Pensar Sentir us presentem la formació "Transformació en Educació", un espai per a reflexionar i compartir processos a partir de mirades inspiradores i transformadores com les de les escoles de Reggio Emilia, Pikler, Waldorf, Montessori, escoles a la natura... Comencem els dies 7 i 8 de novembre, a l'Espai Tata Inti (Barcelona).

- Sessió 1: 7 i 8 de novembre de 2015
- Sessió 2: 12 i 13 de desembre de 2015
- Sessió 3: 9 i 10 de gener de 2016
- Sessió 4: 6 i 7 de febrer de 2016
- Sessió 5: 5 i 6 de març de 2016
- Sessió 6: 2 i 3 d'abril de 2016
- Sessió 7: 14 i 15 de maig de 2016
- Sessió 8: 4 i 5 de juny de 2016

formacion@verpensarsentir.es
www.verpensarsentir.com

Activitats del col·lectiu Acció Llibertària de Sants el 12 d'octubre

Acció Llibertària de Sants organitza aquest any, en motiu del 12 d'octubre, unes jornades que abordaran diferents problemàtiques relacionades amb la data esmentada.

El divendres 9 d'octubre, a partir de les 20h., a l'Ateneu Llibertari de Sants, hi haurà una xerrada-debat sobre els processos migratoris actuals. Es parlarà amb col·lectius de Barcelona que donen suport a les persones migrants per mostrar com s'estan produint els nous moviments migratoris i les problemàtiques que es troben en el trajecte. Aquests moviments, ja sigui per qüestions polítiques o econòmiques —al capdavant també polítiques—, no es poden entendre sense conèixer què hi ha al darrere: entre d'altres, les polítiques colonialistes que aquest 12 d'octubre se celebren.

La tarda del dissabte 10 d'octubre Can Vies serà un borbolleig d'activitats. A partir de les 18h començaran les intervencions de les persones encausades en els últims casos de repressió. Seguidament, les companyes "Teatre Sobrelamarcha" faran una breu representació emmarcada dins d'una gira que té com a objectiu promoure actes per recaptar fons pels casos de companyes i companys encausats o engarjolats. Quan acabi la representació teatral s'obrirà un espai per parlar i debatre sobre com afrontem els casos actuals de repressió.

Després dels actes d'ambdós dies hi haurà sopador vegà on la recaptació també anirà destinada a casos antirepressius. Us hi esperem, salut!

AGENDA

Octubre 2015

Dissabte 10 a les 19h

Presentació del Sindicat Autònom de Venedors ambulants
Can Batlló (C/ Constitució 19)

Dijous 15 a les 21.30h

Ual.la + Jordi Pélach (cançó d'autor i humor)
Bo d'ajut: 5€
Koiton Club (Rossend Arús, 9)

Divendres 16 a les 21.30h

Rolando de Marco (cançó- Argentina)
Bo d'ajut: 4€
Koiton Club (Rossend Arús, 9)

Divendres 16 a les 23.30h

TOP A TOP ReggaeNights amb RebeladiaoSound
Bo d'ajut: 2€
Koiton Club (Rossend Arús, 9)

Dissabte 17 de 11h a 23h

Fira-taller "Vine a Fer Cervesa"
Can Batlló (C/ Constitució 19)

Dissabte 17 a les 21h

Satan Family (versions)
Bo d'ajut: 5€
Koiton Club (Rossend Arús, 9)

Dissabte 17 a les 23.30h

Dj Luis LeNuit (indie-pop, british-pop)
Entrada lliure
Koiton Club (Rossend Arús, 9)

Diumenge 18 a les 12.30h

Vermut musical amb l'Orquestra del Barri (música clàssica)
Bo d'ajut: 5€
Koiton Club (Rossend Arús, 9)

Dimarts 20 a les 18h

Presentació llibre: "Raíces En El Asfalto. Pasado, Presente Y Futuro De La Agricultura"
Can Batlló (C/ Constitució 19)

Dijous 22 a les 18:30h

Un tast de permacultura.
Organitza: Permacultura Barcelona
Can Batlló (C/ Constitució 19)

Dijous 22 a les 21.30h

Oriol Tramvia (cançó d'autor)
Bo d'ajut: 5€
Koiton Club (Rossend Arús, 9)

Divendres 23 a les 21.30h

Funcool (funk)
Bo d'ajut: 5€
Koiton Club (Rossend Arús, 9)

Divendres 23 a les 23.30h

Shoot the Pump! SoulNights amb Mr. Love Daddy
Bo d'ajut: 3€
Koiton Club (Rossend Arús, 9)

Dissabte 24 a les 11h

Club de lectura: "9 contes" de J.D. Salinger
Can Batlló (C/ Constitució 19)

Dissabte 24 a les 21h

Fi + fEL (música experimental)
Bo d'ajut: 4€
Koiton Club (Rossend Arús, 9)

Dissabte 24 a les 23h

El Sonido de Veldá amb Dj Malti i Negra Puloy (salsa brava, cumbia i boogaloo)
Bo d'ajut: 2€
Koiton Club (Rossend Arús, 9)

Diumenge 25 a les 20.30h

Ràdio Carbó (folk)
Bo d'ajut: 4€
Koiton Club (Rossend Arús, 9)

Dijous 29 a les 18h

Cinefòrum amb pica pica. Projectió del documental "Vides privades"
Organitza: Comissió Horts i Jardins de CB i Federació ECOM
Can Batlló (C/ Constitució 19)

Divendres 30 a les 23h

Dj Txarnego (latin, salsa, funk i boogaloo)
Entrada lliure
Koiton Club (Rossend Arús, 9)

AGENDA MENSUAL FIXA

ASSAIG CORAL CORCÓ D'ALPS

Dijous a les 21h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria 71)

TALLER D'AUTO-DEFENSA

Dilluns a les 20h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria 71)

REUNIÓ COL·LECTIU ETCÈTERA

Dimecres a les 19h
Espai Obert (C/ Violant d'Hongria 71)

TALLER OBERT DE MOBILITAT

Dimecres i dijous de 17 a 20h
Divendres de 11 a 13h
Can Batlló (C/ Constitució 19)

FUSTERIA COL·LECTIVA

Taller obert:
Dilluns de 10h a 13h i de 16h a 19h
Taller comunitari:
Dimarts de 10h a 13h i de 16h a 19h
Can Batlló (C/ Constitució 19)

TALLER COL·LECTIU

D'INFRAESTRUCTURES
Dimecres de 10h a 13h
i dissabtes de 10h a 14h
Can Batlló (C/ Constitució 19)

ROCÒDROM

Tancat per obres de remodelació i millores.
Can Batlló (C/ Constitució 19)

ESPAI

D'ENTRENAMENT
Tancat er obres de remodelació i millores.
Can Batlló (C/ Constitució 19)

HORTS I JARDINS COMUNITARIS

Dimarts i divendres de 10h a 13h, i dijous de 17h fins el capvespre.
Can Batlló (C/ Constitució 19)

LA NAU ESPAI FAMILIAR

Tancat per obres de remodelació i millores.
Can Batlló (C/ Constitució 19)

TROBADA SETMANAL

MALABARISTES INEXTREMIS
Dimecres de 18h a 20.45h
Can Batlló (C/ Constitució 19)

LA CISTELLA VERDA

Cada dijous de 18h a 21h
Can Batlló (C/ Constitució 19)

ESPAI ARTS

Taller de dibuix i pintura
Dimecres de 10h a 11:30h
Can Batlló (C/ Constitució 19)

Celes Colorado

@celescolorado

Membre dels Iaioflautes i ferm defensor del dret a l'existència i la vida digna

Filles del 15M, se les coneix per les seves “entremaliadures”, accions de desobediència civil en espais representatius del capitalisme i en escenaris de les retallades. Han okupat la Borsa de Barcelona, la seu de la patronal catalana i la Subdelegació del govern a Barcelona, entre d'altres. Heterogènies, incansables i en transformació constant, les iaioflautes són un model de lluita solidària arreu de l'estat que reivindica un sistema.

Olalla Miret i Laia Castells

Les Iaioflautes sorgiu a partir del 15M. Com heu evolucionat des de llavors?

Sense l'imaginari col·lectiu del 15M les iaioflautes no existiríem. Aquell va ser un moment de retrobada amb antigues companyes de lluita. Èrem gent provinent de militàncies en l'àmbit sindical i polític. Aquella retrobada va representar l'inici d'un seguit d'accions col·lectives que havien de fugir del corporativisme d'on proveníem i anar més enllà dels interessos de les pensistes. Una de les primeres frases que va sorgir i un dels lemes que ens representen és “les nostres filles i nètes no viuran pitjor que nosaltres”. El que buscàvem eren actes de desobediència civil davant les institucions i organismes oficials per reivindicar els drets de les generacions futures. Les primeres experiències ens van servir per millorar, per exemple vam començar a convocar les actuacions mitjançant un mètode basat en la confiança. És a dir, que evitàs les xarxes socials i per conseqüència directa, la policia. L'objectiu era okupar espais simbòlics del sistema que estiguessin vinculats amb l'actualitat.

Quins són els elements que us defineixen?

Nosaltres vam començar actuant espontàniament i a partir d'aquestes actuacions hem anat construint un model, que és molt lliure. No som violentes en les formes, però sí en els continguts. No n'hi ha prou amb empenyar-nos, hem de passar a un altre estat. El nostre mètode, encara que posa el punt de mira en els pilars del sistema, és amable i tranquil. Procurem evitar els moments de tensió, intentant que les activistes, les treballadores, el

personal de seguretat etc. que en aquell moment es troben en els espais que okupem conservin la calma mentre es realitza l'acció. El nostre aspecte de vells ens ajuda a desconcertar i confondre els agents de l'ordre que no saben com actuar.

Per nosaltres és molt important incidir en la vida quotidiana de la gent. El nostre objectiu és aconseguir majories del 70% per anar avançant, és a dir, construir un imaginari col·lectiu a través de les nostres mobilitzacions que doni suport a la població i aconseguixi millorar les coses perquè les generacions que ens segueixen visquin millor que nosaltres, i que siguin demandes compartides per la major part de la gent.

“No n'hi ha prou amb empenyar-nos, hem de passar a un altre estat”

Quins perfils de persones formen part de les Iaioflautes?

El nucli inicial el formàvem unes quinze persones amb una llarga trajectòria sindical, política i associativa. Èrem gent que havíem sigut molt actives i havíem estat al capdavant de diferents moviments d'incidència social i política però que en aquell moment estàvem retirats. Arran del 15M vam decidir fer algunes accions i després de la repercussió —sobretot mediàtica— que vam tenir va començar a acostar-se molta gent amb perfils, experiència, ideologies polítiques i motivacions molt diferents. Cal destacar la presència de moltes àvies que sempre han tingut un rol de cura de la família i s'acosten per

Celestino Colorado explicant-nos

Sergi Rugrand

“Volem que les nostres filles i nètes no visquin pitjor que nosaltres”

què volen participar —sovint per primera vegada— a més d'estar al càrrec de la família.

El nostre és un model totalment horitzontal i amable en què tothom pot implicar-se en la mesura de les seves possibilitats. Cada mes fem una assemblea i una entremaliadura, i la gent hi participa quan pot, sense lligams.

Quina és la vostra lògica de funcionament?

Per nosaltres és molt important reinventar-nos, és a dir, transformar-nos constantment per estar sempre alerta de les necessitats dels col·lectius mobilitzats. Per això fem molta feina de relació amb tots ells i anem allà on ens necessiten en cada moment. D'aquesta manera, aconseguim que la nostra sigui una lluita solidària i, alhora, evitem caure en el corporativisme. Això implica un treball intern constant en què debatem com podem seguir sent útils, què és el que podem aportar. Ens dividim en grups de treball inestables per tal que cadascú aporti el que vulgui i el millor que sap fer.

I a nivell territorial, on sou presents?

Durant aquests anys, han aparegut moltes rèpliques del moviment arreu, que funcionen de manera autònoma. Algunes ha funcionat i d'altres no. No pretenem que el mo-

viment es multipliqui a iniciativa de les que ja estem mobilitzades, sinó que els grups de iaioflautes neixin per si sols. Actualment intentem crear espais de trobada amb altres companyes per intercanviar experiències i aprendre els uns dels altres i tenir més força a l'hora de fer entremaliadures.

A nivell d'acció, la nostra connexió amb el territori va en funció de les propostes de cadascuna de nosaltres. Per exemple, el recolzament que vam fer en les mobilitzacions de suport a Can Vies va sorgir a iniciativa de les iaioflautes veïnes del barri i no va necessitar el consens col·lectiu. De la mateixa manera, hem actuat a Sant Andreu o a Nou Barris.

En quines mobilitzacions i lluites participeu actualment?

Actualment ens movem, sobretot, dins el col·lectiu Stop Pujades i en temes relacionats amb la sanitat. La nostra presència en unes o altres reivindicacions va canviant en funció de l'actualitat i dels esdeveniments que es produeixen.

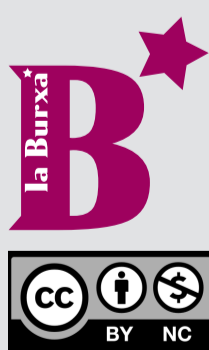
A banda de generar consciència, creus que les Iaioflautes genereu espais d'activitat que, d'una altra manera, moltes àvies no tindrien?

Definitivament, i la mostra són les rèpliques que sorgeixen constantment impulsades per persones que no necessàriament tenen una

experiència prèvia. Les assemblees i altres trobades són una forma de fer vida social, i a més de la pràctica política també organitzem activitats lúdiques que ens venen de gust, com ara la coral on adaptem cançons de tota la vida a la realitat actual. També és veritat que tenim competidors molt forts. Durant un temps, vam recórrer molts casals d'avis per donar-nos a conèixer i engrescar altres companyes, i vam veure fins a quin punt són instruments per sotmetre la gent. Tot i així, hem aconseguit captar gent.

Què poden aprendre les generacions més joves de la vostra experiència?

Fins ara hem publicat un còmic i ara sortirà un llibre. També hem explicat el moviment quan ens ho han demanat. Actualment ens plantejem com podem transmetre l'experiència que hem acumulat, no només com a Iaioflautes. Per exemple, algunes de nosaltres hem estat en moviments de lluita clandestins contra la repressió durant el franquisme, i ens agradaria que aquesta experiència pogués servir perquè els moviments anti-repre d'avui tinguin exemples de com ens organitzàvem abans. També ens agradaria deixar constància d'accions i mètodes de protesta que s'havien posat en pràctica en altres circumstàncies.

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim esporàdicament al CSA Can Vies (carrer Jocs Florals, 42). Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants. No ens fem responsables dels articles d'opinió. Publicació mensual.

En aquesta Burxa han col·laborat: Enric Adell, Amadeus, Oriol Barras, Àngel Bravo, Laia Castells, Bernat Costa, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Cristina Fernández, Agus Giralt, Núria May Masnou, Elba Mansilla, Dani Martínez, Olalla Miret, Víctor Obregón, Jes Orquadi, Gemma Parera, Dídac Prat, Víctor Cebellán, Biblioteca Social Mateo Morral, Elba Mansilla, Isabel Benítez, Jordi Juan Monreal, Sílvia Alberich, Concha Liaño, Sergi Rugrand, Marga Olalla

Acció Llibertària de Sants – assemblea els dimarts a les 20.30h – Maria Victòria, 10 | **Arran Sants** – www.arran.cat | **Assemblea Indignada de Sants** – acampadasants.wordpress.com | **Ateneu Llibertari de Sants** – Maria Victòria, 10 – www.ateneullibertari.info | **Barris Sants** – www.barrissants.org | **Can Batlló** – Constitució, 19 cantonada Mossèn Amadeu Oller – canbatllo.wordpress.com | **Casal Independentista de Sants Jaume Compte** – Muntadas, 24 – cis-jaumecompte.cat | **Castellers de Sants** – Comptes de Bell-lloc, 84 – www.borints.cat | **Centre de Documentació La ciutat invisible** – Riego, 37 – www.arxiu.laciuatinvisible.coop | **Centre Social Autogestionat Can Vies** – assemblea els dimecres a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.canvies.barrissants.org | **Centre Social de Sants** – Olzinelles, 31 – www.centresocialdesants.org | **Colla bastonera de Sants** – collabastonerassants.wordpress.com | **Cooperativa de consum Favas Comptades** – Muntadas, 24 | **Cooperativa de consum Germinal** – recollida els dimecres de 20 a 22h – Rossend Arús, 74 – coopgerminal.coop | **Cooperativa de consum Panxa-contenta** – recollida els dijous de 19 a 21h – Violant d'Hongria, 71, 1 – panxacontenta.wordpress.com | **Coordinadora Laboral i Suport Mutu 15M** – coordinadoralaboral15m.wordpress.com | **Creación Positiva** – www.creacionpositiva.net | **Diables de Sants** – www.diablesdesants.cat | **El Tatanet Associació per la Criança Compartida** – eltatanetsants.blogspot.com.es | **Endavant Sants** – assemblea els dilluns a les 20.30h – Muntadas, 24 – www.endavant.org | **Espai Obert** – Violant d'Hongria, 71, 1 – www.espaiobert.org | **Guifi-Sants** – www.guifisants.net | **Jòvens de les Terres de l'Ebre** – assemblea els dijous a les 20h – Jocs Florals, 42 – www.jovensebre.org | **Koïtton Club** – Rossend Arús, 9 – koïttonclub.blogspot.com.es | **L'Escletxa** – www.lescletxa.cat | **La ciutat invisible** – Riego, 35-37 – www.laciuatinvisible.coop | **LaCol col·lectiu d'arquitectes** – Ciceró, 5 – www.lacol.org | **La Fàbrica de Sants** – Vallespir, 18 | **Negres Tempestes** – assemblea els dijous a les 21h – Jocs Florals, 42 – www.negrestempestes.org | **Sants TV** – www.sants.tv | **Terra d'Escudella** – Premià, 16 – www.tdk.cat | **Universitat Lliure** – www.sants.unilluire.org | **Xarxa de Biblioteques Socials** – www.xarxabibliosocials.org

Aquesta publicació té una llicència CREATIVE COMMONS RECONeixEMENT-NO COMERCIAL. Sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
- Reconeixement: heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciador.
- No comercial: no podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode>. ca o envieu una carta postal a Creative Commons, 559, Nathan Abbot Way, Standford, California 94305, USA.